

Projecte: "Aprenem a conviure"

ESCOLA ARRELS

Nom:

Curs:

“APRENEM A CONVIURE”

En que consisteix el projecte?

Aquest és un projecte d'Aprenentatge Servei, on els alumnes de 3er d'ESO utilitzaran els continguts de l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania per a transmetre'ls als alumnes de 3er de Primària.

És a dir, els alumnes de 3er d'ESO, es convertiran en tutors dels altres més petits. Durant quatre sessions aquests acudirán a l'aula de 3er de Primària per a ensenyar, a través de diferents activitats que ells mateixa elaboraran, allò que ells han après.

Quins continguts treballarem?

Els continguts de l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania dels que ens farem servir seran diferents valors morals. Són els següents:

- La felicitat.
- Resolució de conflictes de manera justa.
- Gràtitud i admiració.
- La convivència amb normes justes.
- El respecte.
- Responsabilitat.
- Justícia i igualtat.
- La solidaritat.

Com ho farem?

- En grups de 3 o 4 persones cadascun.
- Cada grup es centrará en un dels valors esmentats anteriorment.
- Elaborarem dinàmiques i activitats per a treballar dit valors amb els més petits.
- Les posarem en pràctica amb una corresponent reflexió d'aquestes.

Pautes per a l'elaboració del projecte: "Aprenem a conviure".

Abans de començar...

Per a dur a terme el projecte, és necessari que reflexionem prèviament sobre el valor a treballar:

1^a
S
E
S
S
I
Ó

- 1- Què **sabem** sobre aquest tema?
 - a. Primer farem una pluja d'idees que anirem anotant a un paper.
 - b. Seguidament ordenarem totes aquestes idees i revisarem que no hi falti cap.
- 2- Partint d'allò que sabem, què **volem transmetre** als més petits? Establir els objectius que volem aconseguir amb els nens.
- 3- Quines **activitats i recursos** podem utilitzar per a que arribi el missatge que volem transmetre?

Elaboració del projecte.

Després de reflexionar sobre el tema, i sobre les dinàmiques i estratègies de les que ens podem fer servir, **COMENCEM** l'elaboració del projecte.

2^a
3^a
i
4^a
S
E
S
S
I
Ó

- 1- En primer lloc, pensarem una **dinàmica o activitat** (representació breu, un conte, un joc, una història...) que tingui com a tema central el valor que volem treballar. (Adequada al nivell dels petits).
- 2- Seguidament, hem de plantejar una sèrie de qüestions, un diàleg que permeti **reflexionar** sobre la dinàmica, de manera que els alumnes aconseguixin reflexionar així sobre el valor que es pretén treballar.
- 3- A continuació, elaborarem un altra **dinàmica** que estigui relacionada amb l'anterior i que permeti aprofundir més sobre el tema en qüestió. (Per exemple: si vam fer un conte, podem fer un joc amb els personatges d'aquest, o una representació del canviant el diàleg...).
- 4- Al finalitzar la dinàmica, també s'haurà de **reflexionar** sobre aquesta, de manera que s'ha de pensar de quina manera ho farem.

Pràctica del projecte

5^a
S
E
S
S
I
Ó

1- El primer dia amb el alumnes de 3er de Primària, començarem amb una breu presentació de cada membre del grup i ficarem en pràctica les dues **dinàmiques** i activitats preparades, amb la seva respectiva reflexió. Al final de la sessió haurem de fer un diari de manera individual on narrem com hem viscut l'experiència, amb quines dificultats ens hem trobat, etc.

6 i 7
S
E
S
S
I
Ó

2- Una vegada els alumnes s'han anat enriquint de tot allò que volíem transmetre'ls, haurem de realitzar de manera conjunta un "**producte final**". És a dir, haurem de pensar de quina manera podem arregar allò que hem après, per poder mostra-ho posteriorment a la resta de companys (mural, obra de teatre breu, cançó, conte...). Al final de la sessió haurem de fer un diari de manera individual on narrem com hem viscut l'experiència, amb quines dificultats ens hem trobat, etc.

8^a
S
E
S
S
I
Ó

3- Seguidament, haurem de **presentar** a la resta de companys aquesta elaboració conjunta. Cada persona farà una fitxa avaliativa dels diferents grups i valors exposats.

4- Per últim, farem una **celebració** amb motiu dels bons resultats obtinguts i del bon treball realitzat pels dos grups.

Després de l'elaboració i pràctica del projecte...

9^a
S
E
S
S
I
Ó

1- Reflexionarem sobre que hem après, tant durant l'elaboració del projecte, com en la seva execució.

2- Farem un balanç dels resultats del servei. És a dir, si hem aconseguit els objectius que ens hem proposat, i en quina mesura.

3- Proposar canvis o millores als projectes que hem elaborat.

4- Pensar de quina manera podem aplicar aquests valors al dia a dia, i també amb els més menuts.

Els 8 valors morals a treballar.

ELS VALORS MORALS O ÈTICS.

Els **valors**, són qualitats que posseeixen els objectes, les persones, les accions o les maneres de pensar que ens provoquen estima i admiració. Les realitats que tenen aquests valors positius s'anomenen **béns**.

Els **valors ètics o morals**, són aquells que posseeixen aquelles accions, comportaments i relacions personals que són imprescindibles per una convivència feliç i per poder desenvolupar-nos com a persones.

Els **valors morals o ètics**, sempre s'han de concretar en alguna cosa real: en un bé, en una acció, en una situació, etc. Per això, si diem que la pau és un valor, ens estem referint de fet a l'absència de guerres, la protecció dels febles, el control de les armes, la implantació de forces de pau on hi hagi conflictes o la solució dels problemes que han provoca els enfrontaments.

Hi ha béns que tots els éssers humans necessitem per poder tenir una vida digna i feliç. Així, trobem com **a béns imprescindibles** la **llibertat** de les persones, la **igualtat** entre tots els éssers humans en quant a dignitat, la **pau**, la **justícia** i **solidaritat**. I és que, aquests béns són drets de les persones, i hem de lluitar per que tots puguin gaudir d'aquests. Diem que aquests drets tenen un valor ètic perquè son imprescindibles per a dur a terme el gran projecte humà d'assolir un món just.

Així els nostres comportaments han d'estar encaminats a que tothom pugui gaudir d'aquests valors. És així que qui els respecta i col·labora té un comportament adequat.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 54.

LA FELICITAT.

La **felicitat** és un estat d'ànim que ens fa estar contents, que voldríem que durés tota la vida, i en el qual podem dur a terme el nostre projecte de vida.

Però, per a poder aconseguir aquesta felicitat personal i individual, necessitem viure en un ambient que no ho impedeixi i, si és possible, que la faciliti. Això no vol dir que la nostra felicitat depengui només del context i ambient, però ara bé, aquests tenen una gran influència. Per tant, per a poder assolir la nostra felicitat personal hem de viure en una **societat feliç**.

És d'aquesta manera que podem distingir dos tipus diferents de felicitat:

- La **felicitat personal**: que tal i com ja hem comentat consisteix en un estat de satisfacció personal i de plenitud en el qual podem desenvolupar el nostre projecte de vida.
- La **felicitat política**: es tracta de la felicitat de la polis, de la societat. És important que la societat sigui feliç, que hi hagi una felicitat compartida, és a dir, una felicitat de l'entorn social. Es tracta d'una situació en la qual desitjaríem viure sempre perquè ens ajuda, ens protegeix i ens permet dur a terme els nostres propis projectes. Aquesta **felicitat política o social** és el que anomenem **justícia**.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 16-17.

RESOLUCIÓ DE CONFLICTES DE MANERA JUSTA.

Un **conflicte**, és un xoc, un desacord o una lluita entre persones o grup de persones, les necessitats, els desitjos o els interessos de les quals s'enfronten.

És impossible que estiguem d'acord en tot o que sentim de la mateixa manera, i és per aquest motiu que sempre ens trobarem amb **conflictes** entre les persones. Per tant, el que hem de fer per poder viure en una societat feliç, és aprendre a solucionar-los bé, és a dir **justament**.

Una **solució és justa** quan té en compte les raons de tothom, les valora parcialment i permet posar fi a un conflicte, respectant les normes bàsiques necessàries per a conviure. Per a poder aconseguir-ho, ens hem de fer servir de la intel·ligència com a eina fonamental.

Per a poder trobar la **solució justa** d'un problema, ens pot ser útil pensar i fer-nos les següents qüestions:

- Com m'agradaria que em tractessin a mi?
- Quines conseqüències té allò que faig?
- Què passaria si no fes això?

Aquests són procediments adequats per a esbrinar el és es just. Però molt sovint podem equivocar-nos; per això cal **escoltar** els altres, **dialogar-hi** i saber el que pensen, quines són les seves necessitats i les expectatives.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg.31-34.

ADMIRACIÓ I GRATITUD.

Per a la construcció d'un projecte humà comú, per a poder conviure de manera justa i feliç, hi ha alguns sentiments que són necessaris. Així podem parlar de:

- L'**admiració**, que és el sentiment que experimentem quan veiem alguna cosa extraordinària per la seva bellesa, bondat o qualitat. Tots hem d'admirar les personalitats que han fet bé a la humanitat- els científics, els metges, els polítics, els que han participat en mobilitzacions socials que han aconseguit coses justes, els que s'han sacrificat pels altres, o simplement a aquelles persones que per a nosaltres destaquen en algun aspecte- i tenim un deute de gratitud amb ells.
- La **gratitud**, és el sentiment pel qual apreciem i valorem un favor o un benefici que hem rebut d'algú. Per merèixer la gratitud, cal fer favors amb generositat, sense esperar recompensa, i sense humiliar a qui els rep, sense esperar res a canvi, ser generós.

És així que en efecte, la *ingratitude*, consisteix a no sentir agraïment per qui ens ajuda o a no valorar l'ajuda o el favor rebut, és un sentiment injust, perquè és incapaç de reconèixer les coses bones. D'igual manera és injust fer favors esperant recompensa o humiliant a qui els rep, ja que pot provocar *ressentiment*, un mal sentiment que produeix amargura i fa que s'interpreti malament tot el que fa l'altra persona.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 56-57.

LA CONVIVÈNCIA AMB NORMES JUSTES.

Que les persones tinguem una sèrie de drets, implica de manera directa que tinguem deures i, per concretar-los, exigir-los i poder-los dur a terme, hem de crear unes normes. Una norma és una regla que ens indica com s'ha de fer una cosa. Les normes són necessàries per a poder ordenar la convivència. Poden ser justes o injustes:

- **Normes justes**, aquelles que serveixen per resoldre conflictes, són dictades per una autoritat legítima per mitjà d'un procediment legítim i no estan en contradicció amb els drets fonamentals dels afectats per aquestes normes.
- **Normes injustes**: les que contradiuen els drets fonamentals i per això, poden i han de ser modificades o eliminades.

Una **norma** per a que sigui justa s'ha de poder raonar. S'han de presentar els arguments en què es basa aquesta norma, els quals no poden anar en contradicció amb els drets dels afectats.

Sense lleis ni normes seria impossible tenir una vida lliure, desapareixerien la seguretat i la pau, i tindria via lliure la violència.

Com ja hem comentat, les normes que regeixen una activitat o les normes bàsiques per a la convivència, són una necessitat i una manera justa de resoldre situacions de conflicte. El procediment **d'elaboració de normes** segueix una sèrie de passos que permeten que aquestes siguin justes, efectives, adequades a la situació i acordades per a la majoria. A més a més han de ser clares, concises i pràctiques. Els passos són els següents:

1. **Identificar el problema:** detectar els problemes que dificulten la convivència o que es troben a l'origen d'una situació conflictiva a la qual es vol posar solució.
2. **Plantejar un objectiu:** una vegada identificat el problema, cal plantejar un objectiu comú, que sigui possible assolir tenint en compte les capacitats del grup que elaborarà les normes.
3. **Elaborar les normes:** la redacció de les normes ha de tenir en compte una sèrie de característiques.
 - a. Unes bones normes han de ser justes.
 - b. Han de ser clares, precises i pràctiques.
 - c. Han de ser acordades per la majoria del grup.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 40-41/72-73.

EL RESPECTE.

El **respecte** és un sentiment, proper a l'amor i a l'admiració, que s'adreça cap algú perquè se li reconeix la vàlua. La definició exacta d'aquest terme és: <<Sentiment d'alta consideració envers algú o alguna cosa, i tracte que manifesta el dit sentiment>>. Quan la persona admirada està dotada de mèrit o autoritat apareix el respecte.

El **respecte** és el sentiment adequat davant de la dignitat humana. No es tracta d'una actitud de submissió, obediència cega o por, sinó del compromís de no fer mal i de vetllar per la dignitat de les persones.

El respecte és un sentiment adreçat, en principi, a les persones, però que pot tenir en com a objecte tot allò que té valor. La dignitat de l'ésser humà mereix respecte, així com els drets que deriven d'aquesta dignitat, la natura, els béns públics, és a dir, tot allò que tingui valor.

El respecte als béns públics.

Els béns públics són de tots, ens afavoreixen a tots, i qualsevol atemptat contra aquests béns ens perjudica a tots. És així que hem de començar-los a valorar, i és que la falta de respecte pels béns públics és, en realitat, una falta de respecte envers la resta de ciutadans.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 74-75

RESPONSABILITAT.

Ser responsable significa actuar conscientment, tenint en compte les conseqüències, i complir els deures respecte d'un mateix o dels altres. Podem parlar de diferents tipus de responsabilitat:

- Responsabilitat psicològica: som responsables d'allò que fem de manera conscient i lliure.
- Responsabilitat ètica: és el coneixement que cadascú ha de tenir del compliment dels seus deures i les seves obligacions. Tots som responsables de complir els propis deures.

Per tant, diem que és irresponsable la persona que té el control dels seus actes, però actua de manera impulsiva o sense preveure'n les conseqüències.

Ara bé, també podem parlar d'altres dos tipus de responsabilitat:

- **Responsabilitat individual:** és a dir, que som responsables per les nostres accions personals.
- **Responsabilitat col·lectiva:** es tracta d'aquelles situacions que no depenen d'un acte únic, sinó dels actes acumulats de moltes persones.

La responsabilitat s'estableix en cercles cada vegada més amplis. Som responsables:

- **De nosaltres mateixa, de la nostra salut.** Les pràctiques de risc que posen en perill la nostra vida o la nostra salut són irresponsables.
- **De la nostra família.** A més, som responsables de les persones amb les quals ens uneix un lligam d'afecte o algun deure, d'aquelles que tenim més a prop.
- **Dels altres éssers humans.** També som responsables dels nostres veïns, compatriotes, i en general, de tota la humanitat. Aquesta responsabilitat extensa forma part del nostre gran projecte humà.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 86-87.

JUSTICIA I IGUALTAT.

La **justícia** segons els romans <<és l'art d'aconseguir allò que és bo i és just>>. És a dir, és la forma de resoldre els conflictes que pugui satisfer qualsevol persona intel·ligent que no pensi només en el seu interès, sinó que sigui capaç de posar-se al lloc de l'altre.

El ciutadà just no és el que sap què és just, sinó el que es comporta justament. És molt fàcil donar consells als altres sobre com cal actuar, i molt difícil aplicar aquests consells a un mateix. La recerca de la justícia és obligació de totes les persones.

La **justícia**, ha d'estar informada, és a dir, tenir coneixement del que jutja i ser imparcial, objectiva, estable i proporcionada.

Per tant, podem definir la justícia com el costum o inclinació de donar a cadascú allò que li correspon. Buscar la justícia és obligació de tothom. La idea de justícia posa a cadascú al seu lloc. Tots som **iguals en dignitat**, per tant, en tot allò que tingui a veure amb la dignitat, els drets humans, hem de ser tractats com a iguals. Independentment de la raça, sexe, religió, país, condició econòmica, etc., totes les persones **som iguals** de dignes, totes sense excepció. No hi ha justícia quan hi ha grans desigualtats socials.

L'essència de la justícia està continguda en l'anomenada **<<regla d'or>>**: "No facis als altres el que no t'agradaria que et fessin a tu".

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 88-89.

LA SOLIDARITAT.

La **solidaritat** és un sentiment que ens uneix als altres, es reconèixer que necessitem l'ajuda dels altres i que nosaltres també hem d'ajudar els demés, que hi ha unes responsabilitats comunes. Ens impulsa a dur a terme actes d'ajuda, comporta actuar; no n'hi ha prou de quedar-se en les paraules.

La **solidaritat** és necessària per a poder dur a terme el gran projecte humà, el projecte comú de crear un món just. Estem construint una casa comuna, en la qual tots puguem viure confortablement, i per tant, cal que tots col·laborem. La solidaritat implica actuar.

La necessitat de **participar i actuar** ha d'estar motivada per l'obligació que tenim de lluitar per un món millor. No hi ha prou en dir que ens solidaritzem amb una causa, la solidaritat implica una actuació, una participació.

Llibre Educació per a la ciutadania i drets humans: Pàg. 90-91.

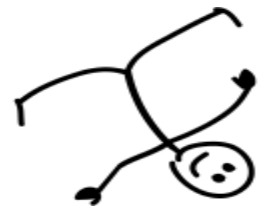
Exemples de recursos i activitats.

1. Contes o breus narracions: S'han de seguir els següents passos:

- **Presentació i lectura** del conte o narració breu que estarà relacionada amb el valor que es pretén treballar.
- **Buscar el valor:** Després de presentar la narració amb els alumnes aquests hauran de reconèixer el valor que es treballa a aquesta.
- **Trobar el valor:** Que els alumnes prenguin consciència de dit valor.
- **Assajar el valor:** És a dir, proposar jocs o elements relacionats, que facilitin la pràctica i interiorització del valor.
- **Emmarcar el valor:** Que suposa situar aquest valor dins del nostre espai i temps. Relacionar-lo amb la vida quotidiana dels alumnes.

EXEMPLE:

JÚLIA: l'última campiona.

Julia és una noia molt impacient. Quan l'encarregat de la classe reparteix els treballs i el material, ella sempre vol ser la primera. Júlia és molt aplicada i li agrada molt anar a l'escola per a aprendre més.

Però, la tasca de repartir, de vegades, és complicada, i Júlia s'enfada per que vol tenir el treball damunt la taula abans que cap altre. Però, el que decideix l'ordre d'entrega dels materials no és ella, sinó l'encarregat. L'espera, a Júlia, li fa enfadar molt, de tal forma que quan arriba el seu torn, està molt enutjada i amb uns morros de palm. El pobre encarregat no sap que fer, i és que, no pot tenir content a tot el món! No seria just que sempre començara a repartir per la mateixa companya.

Per tant, han de pensar alguna solució per a resoldre aquest conflicte. Els companys li proposen a Júlia jugar a «Campió l'últim». Aquest títol solament el podrà aconseguir aquella persona que sàpiga esperar més.

D'aquesta manera Júlia va entendre que ha de tenir més paciència, i que quan aprens a esperar moltes vegades aconseguixes allò que et proposis, resultats sorprenents.

Adaptació de Julia: la última campeona. (¡Tú sí que vales! Historias cortas de niños y niñas que construyen valores humanos.

→Conversar sobre la paciència.

BUSCAR:

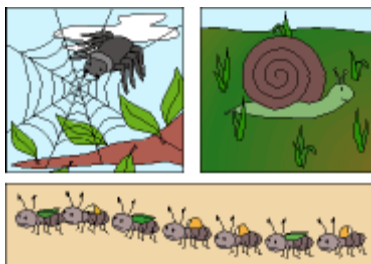
- Què li passa a Júlia?
- Què pensa Júlia?
- Per què s'enfada amb l'encarregat?

TROBAR:

- Com aconsegueixen que Júlia esperi tranquil·la el seu torn?
- T'has sentit o saps d'algú que s'hagi sentit alguna vegada així? Com ho vas solucionar?

ASSAJAR:

- Començarem a treballar aquest aspecte amb el simple fet de respectar el torn de parla. Els alumnes han d'aprendre a tenir paciència i saber esperar el seu torn.
- A continuació, per a treballar aquest valor, es poden mostrar als alumnes exemples d'animals que treballen de forma pacient i laboriosa per a poder sobreviure. Així, es pot parlar de les aranyes i les formigues, mostrant il·lustracions i explicant la seva llavor.

EMMARCAR:

- En quines situacions ens hem trobat que s'hagi de tenir paciència?
- Penseu que s'ha de ser pacient? O és millor aconseguir tot el que volem de manera immediata? Per qué?
- Quines avantatges i desavantatges penseu que té el fet de ser pacient?

2. Jocs: També podem elaborar jocs que serveixen per a treballar el valor corresponent. S'han de seguir una sèrie de pautes:

- **Elaborar un joc** que treballi de manera directa el valor i permeti la seva interiorització i pràctica.
- **Establir unes normes** o regles que estiguin clares que i que permeten un bon funcionament d'aquest.
- **Realitzar preguntes de reflexió** que permeten que els alumnes reconeixin quin és el valor que s'ha treballat i que puguin llevar-ho a la seva pròpia realitat.
- Finalment s'ha de **reconèixer** quin valor s'està treballant a la cançó i **reflexionar** sobre aquest a través de preguntes.

EXEMPLE:

Aguantem la paret.

Aquest joc permet treballar el valor de la obediència i per tant, el contravalor de la desobediència. Aquest consistirà en el següent:

DINÀMICA:

Els alumnes hauran d'estar mirant cap a la paret, se'ls explicarà que gràcies a la força de la seva mirada la paret s'aguantarà. Un dels membres del grup serà l'encarregat d'intentar que la resta de companys deixin de mirar la paret, de tal manera que cada persona que ho faci ajudarà al seu company en aquesta tasca.

NORMES:

- No es pot tocar als companys.
- S'ha de realitzar l'activitat amb un to de veu moderat per evitar molestar als altres.
- El mestre pot parar l'activitat quan vulgui.

REFLEXIÓ:

- Com us heu sentit?
- Per què heu aguantat mirant la paret fins al final? O per què no ho heu fet?
- A qui s'ha d'obeir i a qui no?
- Quines conseqüències pot tenir la desobediència? I la obediència?

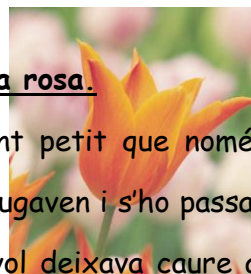
3. Breus representacions: S'han de tenir en compte els aspectes següents:

- **Representació breu** a través de la qual els nens es puguin veure reflectits i identificats.
 - Intentar fer que els alumnes **participin i col·laborin** de la representació, de manera que s'impliquen més.
 - Realitzar **activitats** que permeten la reflexió i interiorització del valor.
 - Extraure **conclusions** amb els alumnes a través de diferents preguntes.
- *Aquesta activitat també es podria realitzar amb titelles o ninots.

EXEMPLE:

La margarida, la tulipa i la rosa.

Això era i no era un país, molt petit, tant petit que només hi havia dos habitants: una tulipa i una margarida. Els dos jugaven i s'ho passaven molt bé. El seu moment favorit del dia era quan un núvol deixava caure aigua sobre els seus caps. Els encantava banyar-se, i després d'això, pentinar-se, vestir-se amb els seus pètals de colors i sortir a jugar. Un dia van adonar-se de que estava sortint alguna cosa del sòl. I aquestes van comentar:

- **Margarida:** Serà un altra flor?
- **Tulipa:** Que bé! Així podrem jugar amb ella també!
- **Margarida:** Em pregunto com serà!
- **Tulipa:** Estic molt contenta!

Al cap d'uns dies, va néixer la flor, i tant la margarida com la tulipa esperaven amb entusiasme poder conèixer-la. Quan va aparèixer aquestes li van dir:

- **Margarida:** Hola, jo sóc la Margarida, i aquesta és la meva amiga la tulipa.
- **Tulipa:** Tu com et dius?
- **Rosa:** Em dic Rosa.
- **Margarida:** Vols ser la nostra amiga?
- **Tulipa:** I jugar amb nosaltres?

- **Rosa:** A mi no em molesteu, jo sóc una Rosa i sóc molt més guapa i presumida que vosaltres. Els meus pètals són molt delicats, i si jugo amb vosaltres es trencaran. No m'interessa tindre amics.
- **Margarida:** Els amics són necessaris. Amb qui parlaràs?
- **Tulipa:** Qui t'ensenyarà cançons? Jugaràs tu sola?

La rosa no va fer cas i es va continuar mirant a l'espill.

Passaren els mesos, i la Rosa cada vegada estava més avorrida, havia deixat de ser tan guapa, li havien sortit espines al seu tall, i estava molt penedida de com havia tractat a les seves companyes. Així que va començar a plorar, i ho va fer tant fort que va despertar als nens de la classe..... i li van preguntar:

- **Nens:** Que passa Rosa?
- **Rosa:** Que sóc tant presumida que m'he quedat sense amics.
- **Nens:** Però no tens amics per que no vols. Demana-les perdó.

La Rosa va seguir el consell dels nens i va parlar amb la Margarida i la tulipa:

- **Rosa:** M'agradaria demanar-vos perdó, he sigut molt injusta amb vosaltres, volíeu ser les meves amigues i vos vaig rebutjar. Em perdoneu?
- **Margarida i Tulipa:** És clar que sí!

Des de aquell dia, els riures eren tant forts a aquell petit país, que els alumnes de.....mai més van poder deixar-les d'escoltar.

*Aquesta representació es pot realitzar amb disfresses, amb titelles, ninots, etc.

ACTIVITATS:

Intentar que els alumnes més petits repeteixin la representació dels diferents personatges actuant de la manera que consideren que seria la correcta.

REFLEXIÓ: sobre el valor de la amistat.

- Per què la Margarida i la Tulipa estaven molt contentes?
- Que va passar quan va néixer la Rosa?
- Vos sembla bé que li perdonen?
- Què faríeu vosaltres en aquest cas?
- Alguna vegada vos heu trobat en una situació així? Quan? Com vas actuar?

4. Cançons, és necessari tenir en compte una sèrie d'aquestes:

- El tema** de la cançó s'ha de centrar en el valor que es pretén tractar.
- S'ha d'afegir a les cançons **gestos i moviments** que ajuden a comprendre allò que s'està dient.
- Una vegada presentada aquesta, s'intentarà que els alumnes **aprenguin la cançó i la ballen** tots junts.
- Afegir preguntes o activitats de reflexió.

EXEMPLE:

La cançó de la felicitat.

Si estàs trist i et manca l'alegria,
corre, fes fora la melancolia,
vine amb mi, t'ensenyaré
la cançó de la felicitat.
(Dum, dum, dum...)

Bat les ales, mou les antenes,
dóna'm tu les dues potetes,
vola per aquí i vola per allà
la cançó de la felicitat.
(Dum, dum, dum...)

REFLEXIÓ: sobre el valor de la felicitat.

- Quin missatge intenta transmetre la cançó?
- Com poder aconseguir allò que ens demana la cançó?
- Has estat alguna vegada trist? Com has fet deixar d'estar-ho?
- Ha estat alguna vegada trist una persona que t'estimes? Que has fet per ajudar-li?

5. Altres: S'accepta qualsevol altra proposta o idea que permeti treballar el valor de manera lúdica i divertida.

DIARI INDIVIDUAL: Reflexions sobre les sessions amb els alumnes de 3er de Primària.

→Explica breument com t'has sentit, quines dificultats has trobat, que caldria millorar, i altres aspectes que vulguis comentar.

1ª Sessió amb els alumnes de 3er Primària.

2ª Sessió amb els alumnes de 3er Primària.

3ª Sessió amb els alumnes de 3er Primària.

FITXA AVALUATIVA: Última sessió amb els alumnes de 3er de Primària.

→Fes un breu resum i reflexió sobre el valor que ha treballat cada grup, quina importància té i que has après amb cadascun.

GRUP 1:

Valor:

Reflexió:

GRUP 2:

Valor:

Reflexió:

GRUP 3:

Valor:

Reflexió:

GRUP 4:

Valor:

Reflexió:

GRUP 5:

Valor:

Reflexió:

GRUP 6:

Valor:

Reflexió:

GRUP 7:

Valor:

Reflexió:

GRUP 8:

Valor:

Reflexió:

Calendari del projecte:

ABRIL

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19 1ª Sessió 3erESO B 8-9h.	20 1ª Sessió 3er ESO A 8-9h.	21	22
23 2ª Sessió 3er ESO A 8-9h. 3er ESO B 10-11h.	24	25	26 3ª Sessió 3er ESO A I B. 8-9h.	27	28	29
30						

MAIG

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
	1	2	3 4ª Sessió 3er ESO B. 8-9h.	4 4ª Sessió 3er ESO A. 8-9h.	5	6
7 1ª Sessió 3er A i B. 10-11h.	8 2ª Sessió 3er A 15-16h.	9 2ª Sessió 3er B. 9-10h.	10	11	12	13
14 3ª Sessió 3er A i B 10-11h.	15 4ª Sessió 3er A 15-16h.	16 4ª Sessió 3er B 9-10h.	17	18	19	20
21	22	23	24 5ª Sessió 3er ESO B. 8-9h.	25 5ª Sessió 3er ESO A. 8-9h.	26	27
28	29	30	31			